

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Algemene voorwaarden, URL's en VAR's

Graaf, T.J. de

Citation

Graaf, T. J. de. (2011). Algemene voorwaarden, URL's en VAR's. *Computerrecht*, 1, 1-1.
Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/47293>

Version: Not Applicable (or Unknown)
License: [Leiden University Non-exclusive license](#)
Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/47293>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Algemene voorwaarden, URL's en VAR's

1

Mark Jansen en Coen Drion wezen op het volgende probleem.¹ Van 28 december 2009 tot 1 juli 2010 kon uit art. 6:234 lid 1 onderdeel d jo. art. 6:230c BW² worden afgeleid dat bepaalde dienstverrichters, die bepaalde diensten verrichten en gevestigd zijn in een lidstaat van de EU of EER,³ onder omstandigheden aan een afnemer een redelijke mogelijkheid konden bieden om van hun algemene voorwaarden kennis te nemen (en de afnemer dus niet kon vernietigen ex art. 6:233 onderdeel b BW) door te verwijzen naar een URL waar ze voor de afnemer gemakkelijk toegankelijk zijn. Sinds 1 juli 2010 is art. 6:234 lid 1 onderdeel d BW geschrapt, waarschijnlijk onbedoeld.⁴ Jansen sprak van rechtsonzekerheid, Drion kwalificeerde de wetgever als onbedoeld dwaallicht en de vaste commissie voor Justitie van de Eerste Kamer stelde er vragen over aan de Minister van Veiligheid en Justitie.⁵

Ik verwacht dat de wetgever snel met een reparatiewet komt waardoor art. 6:234 lid 1 onderdeel d BW in gewijzigde vorm in onze algemene voorwaarden-afdeling 6.5.3 terugkeert. Tegelijkertijd hoop ik dat de wetgever van die gelegenheid gebruik maakt om nog meer handelsbelemmeringen weg te nemen. Omwille van de ruimte noem ik er maar drie. Ten eerste, breid het toepassingsgebied van art. 6:234 lid 1 onderdeel d BW uit tot alle soorten leveranciers, en niet alleen bepaalde dienstverrichters. Ten tweede, schrap de protectionistische eis dat die dienstverrichters in de EU of EER moeten zijn gevestigd. Ten derde, verwijder art. 6:247 lid 2 BW dat tot gevolg heeft dat Afdeling 6.5.3 niet van toepassing is in internationale B2B-verhoudingen. Dat artikel zal toch op enig moment in een intracommunautaire zaak sneuvelen wegens strijd met het discriminatieverbod⁶ en is wellicht ook in strijd met art. 20 lid 1 Dienstenrichtlijn.

Voor de 'computerrechtspraktijk' zie ik kansen als art. 6:234 lid 1 onderdeel d BW nieuw leven wordt ingeblazen. Neem art. 12 module 1 en art. 7 module 11 van ICT-Office-voorwaarden. Die artikelen bepalen dat de leverancier (die software licentieert resp. hardware verkoopt) voorwaarden van zijn toeleveranciers van toepassing kan verklaren in de relatie met de afnemer. Onder het huidige regime maak ik mij zorgen over de offline-contracterende leverancier die de toeleveranciersvoorwaarden niet aan de afnemer ter hand stelt, waardoor hij het risico loopt dat deze vernietigd worden. In de toekomst lijkt die leverancier onder bepaalde voorwaarden⁷ te kunnen volstaan met een verwijzing naar een URL waar de voorwaarden van zijn toeleveranciers te vinden zijn. Dat scheelt weer toesturen. VAR's zullen blij zijn.

1. M. Jansen, 'Wet niet helder over algemene voorwaarden', *FD* 14 oktober 2010 en C.E. Drion, 'Dwaallicht', *NJB* 2010/36, p. 2339.
2. Aanpassingswet Dienstenrichtlijn, *Stb.* 2009, 616 ter implementatie van de Dienstenrichtlijn 2006/123/EG.
3. Zie voor de definities van dienstverrichter en diensten art. 6:230a en 6:230b BW en art. 2 en 4 van de Dienstenrichtlijn.
4. Als gevolg van de inwerkingtreding van de Wet elektronisch verkeer, *Stb.* 2010, 222.
5. Brief van 16 november 2010 betreffende rechtsonzekerheid door wijziging art. 6:234 BW, kenmerk 147430u.
6. Art. 12 EG waarover Asser/Hartkamp 3-I* 2008, nr. 18.
7. Zie o.a. de eisen gesteld in die artikelen in de ICT-Office-voorwaarden, art. 6:230e BW, HR 28 november 1997, *NJ* 1998, 705 (*Avéro/Visser*), r.o. 3.4 en Hof 's-Gravenhage 22 maart 2005, *Computerrecht* 2005, 43 (*HCC/Dell II*; m.nt. Westerdijk), r.o. 64.